

bemærke, at har der været Arbejdsløshed i en tidligere Vinter, saa bliver det søleligere, naar der er i alt Fald knapt med Arbejde i den følgende Vinter, idet Arbejderne da ere finantstelt udtømte fra den forudgaaede Tid. Jeg maa fastholde det Standpunkt, som jeg paa Mindretallets Vegne fører Ordret for. Jeg skjønner ikke, at der er Anledning til at forandre det, idet jeg mener, at der er rig Anledning til at bevilge, hvad der udkræves til Gjennemførelse af de Arbejder, som Regjeringen har tilbudt at lade udføre.

Finansministeren (Estrup): Jeg kan jo begynde med at udtale ligesom den ærede Ordfører for Flertallet (Meergaard) og den ærede Ordfører for Mindretallet (Dinesen), at der i Birkeligheden ikke er noget Nyt at sige om en Sag, der tidligere har været forhandlet saa vidtløftig i dette Thing og har været gjort til Gjenstand for indbyrdes Forhandlinger mellem de to Thing. Det er ogsaa kun et Par Bemærkninger, som dels den ærede Ordførers Udtalelse og dels den Udtalelse, der fremkom fra det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Tutein) foranledige mig til. Den ærede Ordfører syntes at betegne de 6 første Paragrafer i Lovforslaget som værende uden Betydning. Jeg kunde ønske at vide, hvorfor man da har indbragt dem som Lovforslag her. Meningen maa dog formodentlig have været fra de Herrers Side, som have indbragt disse Bestemmelser, at de tillægge dem nogen Betydning, men have de Betydning, maa jeg tilstaa, at jeg ikke forstaa, at man ikke vil modtage Loven med disse 6 Paragrafer alene, fordi man ikke kan enes med det andet Thing om den 7de. Altsaa, Et af To, enten har man indbragt en Lov, hvis 6 Paragrafer ere uden Betydning, eller ogsaa have de Betydning, og saa spørger jeg: Hvorfor vil man saa ikke modtage det, som man kan enes om med det andet Thing, i Stedet for at forkaste det Hele, naar man ikke kan faae den 7de Paragraf med? Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds mente, at det Forslag, der er stillet af Regjeringen under et andet Lovforslag, nemlig om en midlertidig Nedsættelse i Told- og Skibsafgifter i Forbindelse med Brændevinsbeskatningen i Principet gik i samme Retning som den § 7, Flertallet her har stillet op. Det kan jeg paa ingen Maade erkjende. Det, der forlanges under § 7, er en ligefrem Gave fra Statskassen til Kommunerne uden nogen Undersøgelse om, hvorvidt Kommunerne trænge eller ikke trænge, det er klart. Garantien for, at Offret fra Statskassens Side ikke bliver bragt uden Nødvendighed, ligger

i Landstingets Affattelse, hvorefter der ganske vist gives et for noget Tid rentefrit Laan og altsaa forsaavidt bringes et Offer, men hvor det dog bestemmes, at Kommunerne skulle betale Summen tilbage. Altsaa § 7, saaledes som man her har vedtaget den og nu atter opstillet den, er en ligefrem Gave af Statskassens Midler. Det, der er foreslaaet i det andet Lovforslag, er derimod at henlægge en ny Indtægt til de Fattiges Kasse uden noget Tab for Statskassen. Det ærede Medlem maa jo vide, at Bestemmelserne i det omtalte Lovforslag gaa ud paa at forhøje Afgiften af Brændevinsbrønderierne og at henlægge til de Fattiges Kasse Halvdelen af, hvad Indtægten derved forøges med ud over Gjennemsnittet af de sidst forløbne Aar. Altsaa, i det ene Tilfælde er det en ligefrem Gave fra Statskassen, i det andet Tilfælde er det en Henlæggelse af en Del af en ny Indtægt til de Fattiges Kasse, altsaa ikke en Gave af Noget, der tidligere er indflydt i Statskassen, men ligefrem en Andel i en ny Indtægt. Jeg ser ikke, at det ene falder sammen med det andet. En almindelig Bemærkning vil jeg dog gjøre, og det er den, at naar den ærede Ordfører udtaler sig saaledes, at man maatte antage, det var hans Mening, at naar der ikke blev indført i Loven en § 7 efter Udvalgets Flertals Ønske, saa vilde Loven overhovedet ikke hjælpe Arbejderne — hvilket den ærede Ordfører med Rette lagde en saa stor Vægt paa — og at saa vilde den Hjælp overhovedet ikke kunne ydes, saa er det en fuldstændig Feiltagelse. Hjælpen vil jo lige saa godt kunne ydes gennem Landstingets Laanebestemmelser som igjennem Gaver, nemlig forsaavidt Kommunerne erkjende, at der er Trang dertil. Det er jo Fordringen.

B. Solm: Den ærede Ordfører har udtalt sig temmelig udførlig om Lovforslagets tidligere Behandling her i Thinget og i Landstinget, og jeg skal derfor ikke trætte med Gjentagelser herom, men jeg kan ikke lade dette Lovforslag passere denne Behandling uden at knytte nogle Bemærkninger dertil, og det af samme Grund som den ærede Ordfører, der mente, at det endnu ikke er for sent for de Herrere, der med saa stor Bestemthed have modsat sig den Paragraf, som efter min Formening alene vil kunne bidrage til at staae Arbejderne virkelig Hjælp, at gaa med til denne Paragraf ved tredie Behandling. Hvem det i Hele er, der har behandlet dette Lovforslag paa de forskjellige Trin med Sympathi og hvem ikke, derom kan der ikke længer være nogen Tvivl, naar man ser paa Landstingets Forhandlinger i